

[Mimi Jakobsen]

Det er godt, vi har fået en manøvredygtig regering, men manøvreringer alene gør det ikke, når vi skal i gang med de store problemer til foråret.

Det samme vil jeg sige til Socialdemokratiet, uden at det skal ende med, at jeg lyder som en rektor for en højere pigeskole – med al respekt for dem, hvis der er nogen tilbage. (*Afbrydelse:* Det er der ikke!) De er nedlagt, skulle jeg hilse og sige fra undervisningsministeren.

Men vi mener faktisk alvorligt, at vi som et midterparti i øjeblikket meget gerne går ind og støtter; det synes jeg også denne finanslov har vist. Vi har også haft et fortræffeligt samarbejde med Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti, men vi vil godt advare imod den tone, der er kommet ind i alt dette her. Vi håber, at juleferien og juleglæden kan ringe ind efterhånden, og at man kan møde i januar med nogenlunde gode kræfter.

Jeg vil slutte med at opfordre til, at man nu ikke puster sig højere op, end det kan bære, og slutte med at citere fra den lille børnesang om frøen, der talte med sin kone, Abelone: »Og han pusted', og han pusted'«. Enhver, der kan huske og ikke er helt vokset fra sin børnelærdom, ved, at han revnede med et brag og gik i tusind stykker. Og så kommer moralen – jeg kan desværre ikke angive forfatteren, for det står ikke trykt her, og det interesserede mig ikke, da jeg var 4 år:

»Det at ville være større, end man er i sind og krop, altså det, man ellers kalder at få nykker, når man puster og man puster og man puster sig op, kan det ende med, ballonen går i stykker.«

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg kan godt tilgive hr. Lykketoft, at han afslører en smule uvidenhed, når han bevæger sig uden for det område, som jeg ikke tør nævne navnet på længere. Jeg vil godt sige, at hr. Lykketoft behøver ikke bekymre sig om den beroligende medicin. Den har der ikke været tilskud til i mange år. Det ændres der ikke på. Den skulle man måske lægge nogle afgifter på, så vi kunne nedsætte forbruget.

Nej, det, der skulle til til hr. Lykketofts blodtryk, var blodtrykssænkende medicin. Og dér kan hr. Lykketoft få social kompensation.

Formanden:

Se, det er jo en genoptagelse af en debat, vi har sluttet.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg skal ikke blande mig i ordneringen af medicin til hr. Lykketoft, men blot komme med en kommentar til fru Mimi Jakobsen, der sagde: De fleste får mere tilbage fra det offentlige, end de betaler i skat. Hvis det er tilfældet, kan jeg godt forstå, at der er så stort et underskud i den offentlige sektor.

Men jeg har også bemærket, at fru Mimi Jakobsens partifælle hr. Erhard Jakobsen flere gange har underholdt med, at vi får 96 øre tilbage, hver gang vi betaler 1 kr. i skat. Det er selvfølgelig en statistisk sandhed, men spørgsmålet er, om det ikke er en tvungen sandhed. Vi får selvfølgelig 76.000 kr. fra det offentlige, hvis vi har en daginstitutionsplads til et af vores børn, og man får 25 kr. fra det offentlige, hvis man låner en bog på biblioteket. Men ville vi betale de penge, hvis det var frivilligt? Ville vi betale 1.200 kr. hver om året i ulandsbistand, hvis det var frivilligt? Det tror jeg ikke.

Jeg tror, hverken man ville betale 76.000 kr. for en daginstitutionsplads eller 25 kr. for en bog, og jeg ved, at man har undersøgt det netop i forbindelse med spørgsmålet om udlån af grammofonplader, hvor man spurgte folk om de ville låne grammofonplader, såfremt de skulle betale 35 kr. Svaret var nej, det ville man ikke; så ville man hellere købe grammofonpladerne.

Derfor kan det ikke nytte noget at påstå, at man får alle disse glæder fra det offentlige. Det er nogle glæder, man er tvunget til at få, og ikke nogle, man får frivilligt – på samme måde som skatten betales tvunget og ikke frivilligt.

Fru Mimi Jakobsen var også inde på spørgsmålet om privatiseringer, og hvorvidt der også var problemer i private virksomheder. Det er der selvfølgelig, men den store forskel på private virksomheder og offentlige virksomheder er, at hvis man foretager fejd disponeringer i den private sektor, så er det ikke skatteyderne, der betaler for det.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):